

ശ്രീഃ

ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാദേശികായ നമഃ

ശ്രീമാൻ വേംകടനാഥാർയഃ കവിതാർക്കികകേസരീ |

വേദാന്താചാർയവർയോ മേ സന്നിധത്താം സദാ ഹൃദി ||

ശ്രീകുരനാഥശ്രീവത്സചിഹ്നമിശ്ര വിരചിതഃ

|| ശ്രീ അതിമാനുഷസ്തവഃ ||

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

ശ്രീ രംഗരാമാനുജ മഹാദേശികൻ

His Holiness *śrīmad āṇḍavan of śrīraṅgam*

---

*This was typeset using skt and Hellingman's T_EX for Malayalam.

ശ്രീഃ
ശ്രീമതേ രാമാനുജായ നമഃ

॥ ശ്രീ അതിമാനുഷസ്തവഃ ॥

അതിമാനുഷശീലവൃത്തവേഷഃ

അതിവൃത്താമരവിക്രമപ്രതാപൈഃ |

അതിലംഘിതസർവ്വലോകസാമ്യം

വരയേ വൈഷ്ണവവൈഭവാവതാരം || 1 ||

ശ്രേയഃ കിരന്തു കിരണാശ്ചരണാരവിന്ദ-

നിഷ്യന്ദമാനമകരന്ദരസൗഘഭേദഗ്യാഃ |

തജ്ജാഃ ശ്രുതേർമ്മധുന ഉത്സ ഇതി പ്രതീതാഃ

മംഗള്യരംഗനിലയസ്യ പരസ്യ ധാമ്നഃ || 2 ||

ശ്രീമത് പരാങ്കുശമുനീന്ദ്രമനോനിവാസാത്

തജ്ജാനുരാഗരസമജ്ജനമഞ്ജസാഘ്യാ |

അദ്യാപ്യനാരതദുത്ഥിതരാഗയോഗം

ശ്രീരംഗരാജചരണാംബുജമുനയാമഃ || 3 ||

വജ്രധ്വജാംകുശസുധാകലശാതപത്ര-

പങ്കേരുഹാംകപരികർമ്മപരീതമന്തഃ |

ആപാദപങ്കജവിശ്വബലദീപ്രമൗലേഃ

ശ്രീരംഗിണശ്ചരണയോർയുഗമാശ്രയാമഃ || 4 ||

ശ്രീരംഗരാജചരണൗ പ്രണുമോ യയോഃ ഖ-

ലേകസ്ത്രിവിക്രമവിധൗ വസുധാമശേഷാം |

വ്യക്രംസ്ത സാചലകുലാമപി വിപ്രകീർണ്ണ-

സ്ഥൂലാവലഗ്നസികതാമിവ നിർന്നതോച്ചം || 5 ||

ജ്ഞാനം ബലം വിപുലമീശനവീര്യശക്തി-

തേജാംസി ച ത്രിയുഗഭൂയമുപാഗതാനി |

പൂർണ്ണാനി ഷട് ച പരിഗൃഹ്യ ഭവംശ്ചതുർദ്ധാ
ഭക്തം ജനം ത്വമനുജഗ്രഹിമാനുരാഗാത് || 6 ||

ഏകാന്തമംഗളഗുണാസ്പദമസ്തഹേയം
നിത്യം പദം തവ യതസ്തത ഏവ ദേവ |
ആമ്നായതേ തദിഹ വിശ്വവിരുപരുപം
തേനൈവ നമ്പിദമശബ്ദമരുപമാഹുഃ || 7 ||

ശബ്ദാദി ഹേയമിഹ ഗോചര ഇന്ദ്രിയാണാം
തത്പ്രത്യനീകവിഭവസ്ത്വമതീന്ദ്രിയോഽസി |
തേനൈവ തേ ന ബത ദർശനമസ്തി കിഞ്ചിദ്
വാചോ ധിയശ്ച തത ഏവ ന ഗോചരോഽസി || 8 ||

ഏവം സ്ഥിതേ ത്വദുപസംശ്രയണാഭ്യുപായോ
മാനേന കേനചിദലപ്സ്യത നോപലബ്ധം |
നോ ചേദമർത്ത്യമനുജാദിഷു യോനിഷു ത്വം
ഇച്ഛാവിഹാരവിധിനാ സമവാതരിഷ്യഃ || 9 ||

ശീലഃ ക ഏഷ തവ ഹന്ത! ദയൈകസിന്ധോ!
ക്ഷുദ്രേ പൃഥഗ്ജനപദേ ജഗദണ്ഡമധ്യേ |
ക്ഷോഭീയസോഽപി ഹി ജനസ്യ കൃതേ കൃതീ ത്വം
അത്രാവതീർയ നനു ലോചനഗോചരോഽഭൂഃ || 10 ||

യം പാതകാത് സുമഹതോഽപ്യുദധാരയസ്ത്വം
ത്വത്പാദവാരിപരിപൂതശിരാശ്ച യോഽഭൂത് |
തം വന്ദസേ കില തതശ്ച വരം വൃണീഷേ!
ക്രീഡാവിധിർബൃത വിലക്ഷണലക്ഷണസ്തേ || 11 ||

ക്രീഡാവിധേഃ പരികരസ്തവ യാ തു മായാ
സാ മോഹിനീ ന കതമസ്യ തു ഹന്ത ജന്തോഃ |
ഹൈ! മർത്യസിംഹവപുഷസ്തവ തേജസോഽശേ
ശംഭൂർഭവൻ ഹി ശരഭഃ ശലഭോ ബഭൂവ || 12 ||

യസ്യാത്മതാം ത്രിപുരഭംഗവിധാവധാസ്ത്വം
 ത്വച്ഛരക്തിതേജിതശരോ വിജയീ ച യോഭൂത് |
 ദക്ഷക്രതൗ തു കില തേന വിനിർജ്ജിതസ്ത്വം
 യുക്തോ വിധേയവിഷയേഷു ഹി കാമചാരഃ || 13 ||

മുശഃ ശിശുഃ വടഭലേ ശയിതോതിതമ്പാ
 തമ്പാ ജഗന്തി ബിഭൃഷേ സവികാസമേവ |
 ഐശീമിമാം തു തവ ശക്തിമതർക്കിതവ്യാം
 അവ്യാജതഃ പ്രഥയസേ കിമിഹാവതീർണ്ണഃ || 14 ||

ബ്രഹ്മേശമധ്യഗണനാ ഗണനാർക്കപംക്തൗ
 ഇന്ദ്രാനുജത്വമഭിതേസ്തനയത്വയോഗാത് |
 ഇക്ഷ്യാകുവംശ യദുവംശജനിശ്ച ഹന്ത!
 ശ്ലാഘ്യാന്യമുന്യനുപമസ്യ പരസ്യ ധാമ്നഃ || 15 ||

ത്വന്നിർമ്മിതാ ജഠരാ ച തവ ത്രിലോകീ
 കിം ഭിക്ഷണാദിയമൃതേ ഭവതാ ദുരാപാ |
 മധ്യേ കദാ തു ന വിചക്രമിഷേ ജഗച്ഛേത്
 ത്വഭിക്രമൈഃ കഥമിവ ശ്രുതിരഞ്ചിതാ സ്യാത് || 16 ||

ഏതത് കഥം കഥയ യന്മഥിതസ്ത്വയാസൗ
 ഹിത്വാ സ്വഭാവനിയമം പ്രഥിതം ത്രിലോക്യാം |
 അശ്വാപ്സരോവിഷസുധാവിധുപാരിജാത
 ലക്ഷ്മയാത്മനാ പരിണതോ ജലധിർബൃഭൂവ || 17 ||

പൃച്ഛാമി കിഞ്ചന യദാ കില രാഘവത്വേ
 മായാമൃഗസ്യ വശഗോ മനുജത്വമുച്യാത് |
 സീതാവിയോഗവിവശോ ന ച തദ്ഗതിജ്ഞഃ
 പ്രാദാസ്തദാ പരഗതിം ഹി കഥം ഖഗായ || 18 ||

അക്ഷുണ്ണയോഗപഥമഗ്ന്യഹതം ജടായും
 തിര്യഞ്ചമേവ ബത മോക്ഷപഥേ നിയോക്തും |

ശക്നോഷി വേത്സി ച യദാ സ തദാ കഥം ത്വം
ദേവീമവാപ്തുമനലം വ്യഥിതോ വിചിന്വൻ || 19 ||

സാലാൻ ഹി സപ്ത സഗിരീൻ സരസാതലാൻ യാൻ
ഏകേഷുമന്ദജവതോ നിരപത്രയസ്ത്വം |
തേഷേകവിവ്യഥനഖിന്നകപിപ്രണുനം
ശാഖാമൃഗം മൃഗയസേ സ്ഥ കഥം സഹായം || 20 ||

ദാസഃ സഖാ സമഭവത് തവ യഃ കപീന്ദ്രഃ
തദിദിഷം കപിമമർഷവശാത് ജിഘാംസുഃ |
ത്വത്സന്നേഹവിക്ലവധിയം തമിമം കപീന്ദ്രം
വിസ്രംഭയൻ സപദി സാലഗിരീൻ അവിധ്യഃ || 21 ||

യദാ മൃഗം മൃഗയുവദ് മൃഗയാപദേശാത്
ഹനോ ജഘ്ന ന തു ശത്രുവദാഭിമുഖ്യാത് |
തദ് യുക്തമേവ തവ രാഘവവംശജസ്യ
തിര്യക്ഷു നൈവ ഹി വിപക്ഷതയോപചാരഃ || 22 ||

മാനുഷ്യകാചരിതമാചരിതും പ്രവൃത്തോ
ദേവാതിഗം ചരിതമംഗ! കിമംഗ്യകാർഷീഃ |
യത് സാഗരേ ബത ബബന്ധിഥ നാഥ! സേതും
ശൈലൈഃ പ്ലവംഗമസമിംഗിതസമ്പ്രണുനൈഃ || 23 ||

യോ വിക്രമേണ മനുജത്വവിഭൂഷണേന
ദേവം വരം വരുണരാജമജ! വൃജേഷ്ഠാഃ |
കൃത്യോപദാം ദശരഥം വിധിരുദ്രമുഖ്യൈഃ
ദേവൈഃ സ്തുതശ്ച സ കിലേന്ദ്രജിതാ ജിതോഽസി || 24 ||

അബ്ധിം ന തേരിഥ ജിഗേഥ ന രാക്ഷസേന്ദ്രം
നൈവാസ്യ ജജ്ഞിഥ യദാ ച ബലാബലം ത്വം |
നിസ്സംശയഃ സപദി തസ്യ പദേഭ്യേഷിഞ്ചഃ
തസ്യാനുജം കഥമിദം ഹി വിഭീഷണം ച || 25 ||

ത്വം ദക്ഷിണസ്യ നിവസന്നുദയേസ്തഭേപി
ദൂരാന്തരോത്തരപയോധിമഹാന്തരീപേ |
ദൈത്യൻ നിജൈകശരപാരണയൻ കിമേതാം
ലംകാം സ്ഥിതോഽത്ര കുരുഷേ ന കില സ്ഥ ഭസ്മ || 26 ||

യത് താദ്യശാഗസമരിം രഘുവീര വീക്ഷ്യ
വിശ്രമ്യതാമിതി മുമോചിഥ മുശുമാജൗ |
കോഽയം ഗുണഃ കതരകോടിഗതഃ കിയാൻ വാ
കസ്യ സ്തുതേഃ പദമഹോ ബഹ കസ്യ ഭൂമിഃ || 27 ||

ഏതേന വൈ സുവിദിതോഽഭവദിന്ദ്രശക്രോഃ
മായാസ്ത്രബന്ധനനിബന്ധനജോ വിമോഹഃ |
യല്ലക്ഷ്മണസ്ത്വദനുജോ രിപുശക്തിമുശുഃ
ശക്രോർഗ്ഗുരുർഹനുമതസ്തു ലഘുത്വമാപ || 28 ||

ഹാ ഹന്ത ഹന്ത ഭവതശ്ചരണാരവിന്ദ-
ലന്ദം കദാ നു വിഷയീഭവിതാ മമാക്ഷണോഃ |
യോഽഹം നിരർഗ്ഗളവിനിർഗ്ഗളദന്ധകാരൈഃ
വ്യക്ഷെസ്തുണൈശ്ച സുലഭം സമയം വ്യതീതഃ || 29 ||

വംശം രഘോരനുജീഘൃക്ഷുരിഹാവതീർണ്ണഃ
ദിവൈവൃർവ്വവർഷിഥ തഥാഽത്ര ഭവദ്ഗുണൗഘൈഃ |
ത്വത്സന്നിധിപ്രഭവശൈത്യജുഷോ യഥാ ഹീ
വൃക്ഷാശ്ച താന്തിമഭജന്ത ഭവദിയോഗേ || 30 ||

യേ ധർമ്മമാചരിതുമഭ്യസിതും ച യോഗം
ബോദ്ധും ച കിഞ്ചന ന ജാത്വധികാരഭാജഃ |
ഭേപി ത്വദാചരിതഭൂതലബന്ധഗന്ധാദ്
ബന്ധാതിഗാഃ പരഗതിം ഗമിതാസ്തുണാഭ്യാഃ || 31 ||

താദ്യഗ്നുണോ നനു ബഭൂവിഥ രാഘവത്വേ
യസ്താവകം ചരിതമമ്പഹമമ്പഭൂംക്ത |

സോഽത്രൈവ ഹന്ത! ഹനുമാൻ പരമാം വിമുക്തിം
ബുദ്ധ്യാവധൂയ ചരിതം തവ സേവതേഽസൗ || 32 ||

യസ്ത്വം കൃതാഗസമപി പ്രണതിപ്രസക്തം
തം വായസം പരമയാ കൃപയാഽക്ഷമിഷ്ഠാഃ |
തേനൈവ മാദ്യശജനസ്യ മഹാഗസോഽപി
യുക്തം സമാശ്വസനമിത്യുപധാരയാമി || 33 ||

സാ പുതനാ ശകടമർജ്ജുനയോശ്ച യുഗ്മം
ബാല്യോചിതാനൃപരചേഷ്ടിതവിഷ്ഠുലിംഗേ |
യസ്യാലഭന്ത ശലഭത്വമഹോ! നിഗൂഢഃ
സ ത്വം വ്രജേ വവൃധിഷേ കില കംസഭീത്യാ || 34 ||

പശ്യത്സു സൂരിഷു സദാ പരമം പദം തേ
ദേവ്യാ ശ്രിയാ സഹ വസൻ പരയാ വിഭൂത്യാ |
യോഗേന യോഗനിരതൈഃ പരിമൃഗ്യമാണഃ
കിം ത്വം വ്രജേഷു നവനീതമഹോ! വ്യമുഷ്ണാഃ || 35 ||

യം ദുർഗ്രഹം സുമനസോ മനസാഽപി നിത്യം
ബന്ധച്ഛരിഭം പരമമീശമുദാഹരന്തി |
ദാമ്നാ നിബദ്ധ ഇതി ശുശ്രൂമ തം ഭവന്തം
നാലം ബഭൂവിഥ ബത ശ്ലഥനായ തസ്യ || 36 ||

ഐശം ഹി ശൈശവമപി വൃതിവേലവേലം
യത് പുതനാ ശകടമർജ്ജുനയോശ്ച യുഗ്മം |
ബാല്യോചിതാനൃപരസാചിവിചേഷ്ടിതേന
ഹന്താലഭന്ത ശലഭായിതമോജസസ്തേ || 37 ||

സത്യേവ ഗവ്യനിവഹേ നിജധാമ്നി ഭൂമ്നാ
പര്യന്തസദ്മസു കിമർത്ഥമചുചുരസ്ത്വം |
മുഷ്ണൻ ച കിം വൃജഘടോ ഘടശേഷമഗ്രേ
ഗോപീജനസ്യ പരിഹാസപദം കിമാസീഃ || 38 ||

യന്നാമ നാഥ! നവനീതമചുചുരസ്തം
തച്ഛരാദനായ യദി തേ മതിരാവിരാസീത് |
കിം മുശു! ദിശുമമുനാ കരപല്ലവം തേ
ഗാത്രേ പ്രമുജ്യ നിരഗാഃ കില നിർവ്വിശംകഃ || 39 ||

ത്വാനുഗോപഗൃഹഗവ്യമുഷം യശോദാ
ഗുർവ്വീ ത്വദീയമവമാനമ്യഷ്യമാണാ |
പ്രേമ്ണാഽഥ ദാമപരിണാമജുഷാ ബബന്ധ
താദ്യക് ന തേ ചരിതമാർയജനാഃ സഹന്തേ || 40 ||

മാത്രാ യദി ത്വമസി ദാമനി സന്നിബദ്ധഃ
തച്ഛരാവിണാമുദിതചാക്ഷുഷ നിർത്ഥരാണാം |
ബധ്നാസി ഹന്ത ഹൃദയം ഭഗവൻ! കൃതസ്തത്
സർവ്വോ ഹി വശ്യവിഷയേ വിവൃണോതി വീർയം || 41 ||

കാന്താലകാന്തമമലം കമലായതാക്ഷം
ഉദ്ഭൂവിലാസമുദിതസ്മിതമുന്നസം ച |
വക്ത്രം വഹൻ പരമ! ഗോപഗൃഹേഷു കിം ത്വം
ഗോപീമനാംസി നവനീതമുതാഭ്യമോഷീഃ || 42 ||

സർവ്വം ഗുണായ ഗുണിനാമിതി സത്യമേതത്
യത് ഖലിഹേതരജനേ മലിനത്വഹേതുഃ |
യദ് ഗോപവേഷവിനിവേഷണമുത്തമം തേ
ഗോപാലനം ച ഗണയന്തി ഗുണം ഗുണേഷു || 43 ||

ഗോപാലപോതകതയാ നിഭൃതം ധരിത്രീം
ആവസ്തുക്വമ ഇവ സന്നപി ബാല്യലഘ്യാത് |
ഐന്ദ്രം നിഹത്യ മഹമദ്രിമഥോ ദധാനഃ
കിം തസ്ഥിഷേ സുരഗണായ സവാസവായ || 44 ||

വേണുക്വണപ്രണയിനി ത്വയി ലോകനാഥ!
ബൃന്ദാവനം ചരണസഞ്ചരണൈഃ പുനാനേ |

ഭാവാസ്തദാ വനഭൂവഃ കില കീഭൃശസ്തേ
ത്വദ്ഗീതസികതസികതാസു വസുന്ധരാസു || 45 ||

ധന്യൈഃ ശ്രുതം തദിഹ താവകരാസകാലേ
ഗീതേന യേന ഹി ശിലാഃ സലിലാംബഭൂവുഃ |
പഞ്ചാപി കിഞ്ച പരിവൃത്തഗുണാനി ഭൂതാ-
ന്യുർവ്വീകൃശാനുമരുദംബരശംബരാണി || 46 ||

തേഭ്യഃ കൃതീ ന കില കശ്ചിദിഹാസ്തി യേ വൈ
രാസോത്സവോത്സുകധിയസ്തവ കാനനാന്തേ |
വേണുസ്വനസ്രുത രസൗഘപരിപ്ലുതാന്തേ
ന്ധേ സ്യക്ഷണീ രസനയാ ലിലിഹൂർഭൂജംഗാഃ || 47 ||

അംഭോദനീലമരവിന്ദഭൂയതാക്ഷം
പിഞ്ചരാവതംസമുരരീകൃതവേണുപാണിം |
ത്വാം ഗോപവേഷപരികർമ്മിതകായകാന്തിം
ധന്യാസ്തദാ ദഭൃശുരുന്മഥിതാന്യഭാവാഃ || 48 ||

ഗോവർദ്ധനോ ഗിരിവരോ യമുനാ നദീ സാ
ബൃന്ദാവനം ച മഥുരാ ച പുരീ പുരാണീ |
അഭ്യാപി ഹന്ത! സുലഭാഃ കൃതിനാം ജനാനാം
ഏതേ ഭവച്ചരണചാരജുഷഃ പ്രദേശാഃ || 49 ||

ബൃന്ദാവനേ സ്ഥിരചരാത്മകകീടഭൂർവ്വാ-
പര്യന്തജന്തുനിചയേ ബത യേ തദാനീം |
നൈവാലഭാമഹി ജനിം ഹതകാസ്ത ഏതേ
പാപാഃ പദം തവ കദാ പുനരാശ്രയാമഃ || 50 ||

ഹാ ജന്മ താസു സികതാസു മയാ ന ലബ്ധം
രാസേ ത്വയാ വിരഹിതാഃ കില ഗോപകന്യാഃ |
യാസ്താവകീനപദപംക്തിജുഷോഽജുഷന്ത
നിക്ഷിപ്യ തത്ര നിജമംഗമനംഗതപ്തം || 51 ||

ആചിമ്പതഃ കൂസുമമംഘ്രിസരോരുഹം തേ
യേ ഭേജിരേ ബത! വനസ്പതയോ ലതാ വാ |
അദ്യാപി തത്കുലഭുവഃ കുലദൈവതം മേ
ബൃന്ദാവനം മമ ധിയം ച സനാഥയന്തി || 52 ||

യത് ത്വത്പ്രിയം തദിഹ പുണ്യമപുണ്യമന്യത്
നാന്യത് തയോർഭവതി ലക്ഷണമത്ര ജാതു |
ധൂർത്തായിതം തവ ഹി യത് കില രാസഗോഷ്ഠ്യാം
തത്കീർത്തനം പരമപാവനമാമനന്തി || 53 ||

യാ കംസമുഖ്യന്യപകീടനിബർഹണോത്ഥാ
സാ നിർജ്ജിതത്രിജഗതസ്തവ നൈവ കീർത്തിഃ |
ഗോപാലനാദി യദിദം ഭവദീയകർമ്മേ-
ത്യാർദ്രീകരോതി വിദുഷാം ഹൃദയം തദേതത് || 54 ||

ഗോപാലവേഷപരികർമ്മ പരാവരേശം
യന്നാമ ധാമ പരമം തമസഃ പരസ്താത് |
തത് പിഞ്ചരലാഞ്ചരനസുഭാമകൃതോപവീതം
ഗോധുലിധുസരിതകുന്തലമന്തരാസ്താം || 55 ||

യദ്വൈ ജരാസുതഭയാദ് വിപലായഥാസ്ത്വം
തച്ചേന്മനുഷ്യ ചരിതാനുവിധാനജം തേ |
തർഹി ത്രിലോകഗുരുമീശ്വരമീശ്വരാണാം
ബാണാഹവേ കിമിതി ശംഭുമജ്യംഭയസ്ത്വം || 56 ||

ജാതം കുതസ്തദകൃതജ്ഞൈവിചേഷ്ടിതം തേ
പുത്രീയയാ കില വരം വവൃഷേ വൃഷാംകാത് |
അക്ഷേഷു സക്തമതിനാ ച നിരാദരേണ
വാരാണസീ ഹരപുരീ ഭവതാ വിദധ്യാ || 57 ||

സഞ്ജീവയന്നപി മൃതം സുതമുത്തരായാഃ
സാനീപനേശ്ചിരമൃതം സുതമാനയൻ ച |

ധാമേനാ നിജാദ് ഭിജ്ജസുതാൻ പുനരാനയൻ വാ
സ്വാമേവ താം തന്നുമഹോ! കഥമാനയസ്ത്വം || 58 ||

അദ്യാപി നാസ്ത്യുപരതിഃ ത്രിവിധാപചാരാത്
പാപഃ പരേ നിപതിതോഽസ്മി തമസ്യപാരേ |
ഏതാദ്യശോഽഹമഗതിർഭവതോ ദയായാഃ
പാത്രം ത്വദീയചരണൗ ശരണം പ്രപദ്യേ || 59 ||

വിസ്രംഭണം ത്വയി ന യദ്യാപി മേഘ്സ്തി നാപി
ശ്രദ്ധാ യഥോക്തവചനാർത്ഥഗതാ തഥാഽപി |
വാചം ത്വിമാം സക്യഭഥാപ്യസക്യന്മയോക്താം
സത്യാം കുരുഷ്വ ദയയൈവ ദയൈകസിന്ധോ || 60 ||

പാപീയസോഽപി ശരണാഗതിശബ്ദഭാജോ
നോപേക്ഷണം മമ തവോചിതമീശ്വരസ്യ |
ത്വജ്ജ്ഞാനശക്തികരുണാസു സതീഷു നൈവ
പാപം പരാക്രമിതുമർഹതി മാമകീനം || 61 ||

|| ഇതി ശ്രീ അതിമാനുഷസ്തവഃ സമാപ്തഃ ||